

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เมื่อหลวงพ่อกว้างไปเยี่ยมนายพลลี
โดย นววรรณ ชัยศิริ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่อกว้าง จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ จิตธมโม

เมื่อหลวงพ่อกับไปเยี่ยมนายพลลี

www.jarun.org

เมื่อหลวงพ่อกับไปเยี่ยมนายพลลี จวีรารณ ชัยศิริ

(ผู้เขียนเรื่องนี้เคยเขียนเรื่อง “นิมิตของลูกสาวนายพลลี” ลงในกฎแห่งกรรมฯ เล่มที่ ๕ เรื่องนี้เขียนตามคำขอของผู้อ่าน ผู้สนใจทราบรายละเอียดเพิ่มเติม)

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว หลวงพ่อบริเวณเหมือนพ่ออีกองค์หนึ่งของข้าพเจ้า ครั้งใดที่ความทุกข์ความไม่สบายใจประดังกันเข้ามาเหมือนกองไฟที่คอยเผาผลาญจิตใจ แต่ทว่าพอจะคอย ๆ สงบลงด้วยคำสั่งสอนของหลวงพ่อกับที่เตือนให้สติตลอดเวลาทุกขณะจิต หลวงพ่อกับจะเน้นที่คำว่า สติ สติพร้อมทั้งให้แผ่เมตตาต่อผู้ที่ประสกร้ายต่อเรา **“เขาเอาไฟยื่นให้เราจับ หากเราขาดสติยืนมือไปจับไฟนั้น จะทำให้เราเจ็บปวดมาก เรามีสติ เราจะเอาน้ำราด ไฟนั้นให้ดับสนิท เราจะไม่เจ็บปวดเลย”**

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๔ หลวงพ่อกับได้เมตตาไปเยี่ยมครอบครัวข้าพเจ้าที่เชียงใหม่ เมื่อทราบว่าหลวงพ่อกับจะไปบ้าน ทุก ๆ คนดีใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณพ่อกับที่เกิดความปิติยิ่ง ท่านจำได้เสมอว่าหลังจากที่บ้านถูกวางระเบิดนั้น หลวงพ่อกับได้กรุณาไปเยี่ยมด้วยความห่วงใย ไม่เคยทอดทิ้ง คอยถามข่าวคราวเสมอ การสนทนาระหว่างหลวงพ่อกับกับคุณพ่อกับนั้น ข้าพเจ้าเป็นลุ่มแปล เพราะคุณพ่อกับพูดภาษาไทยไม่ได้ ท่านพูดได้แต่ภาษาจีนยูนนาน ซึ่งคล้ายกับภาษาจีนกลาง

มีอยู่ตอนหนึ่งของการสนทนา คุณพ่อกับได้เอ่ยฝากฝังกลุ่มคนของคุณพ่อกับกับหลวงพ่อกับ ข้าพเจ้าอดสะท้อนใจไม่ได้จนร้องไห้ **“ไม่ต้องเป็นห่วง ไม่ว่าคนฮ่อหรือคนไทย เมื่ออยู่บนผืนแผ่นดินนี้ ไม่มีแบ่งเขาแบ่งเรา ต่างเปรียบเสมือนพี่น้องกัน โยมได้ทำหน้าที่ตลอดจนรับผิดชอบอย่างถึงที่สุดแล้ว นอกจากนั้นยังได้มีส่วนต่อสู้ปกป้องผืนแผ่นดินไทยนี้ให้พ้นภัยจากผู้ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ พวกโยมเปิดทองหลังพระมาตลอด ทว่าวันหนึ่ง พี่น้องประชาชนคนไทยจะต้องรู้เรื่องนี้”**

ขณะที่ติดตามหลวงพ่อกับในครั้งนั้นไปจากลพบุรี มีคุณแม่อ่อนเรือน นั้นทพงษ์ คุณเบญจพร นั้นทพงษ์ จากกรุงเทพฯ มีคุณมยุรี คุณเกษมกิจ คุณยุพิน แก้วมณี คุณประครอง มาจากเชียงใหม่ มีคุณจินตนา นิมากร (ข้าพเจ้าได้เขียนถึงเธอในกฎแห่งกรรม เล่มที่ ๕) คุณรุ่งเรือง เสือโต ทุกท่านที่ได้เอ่ยนามมานี้เป็นกัลยาณมิตรที่ดียิ่ง เป็นเพื่อนทางธรรมะช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่ความจริงใจที่ให้แก่กัน

วันที่ ๒ หลวงพ่อกับและคณะได้กรุณาไปเยี่ยมหมู่บ้านชาวไทยยูนนาน (ฮ่อ) ที่หมู่บ้านบ้านใหม่หนองบัว และหมู่บ้านถ้ำงอบ กิ่งอ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่ ที่หมู่บ้านบ้านใหม่หนองบัวได้มีหัวหน้าหมู่บ้าน และกรรมการหมู่บ้านให้การต้อนรับ ที่หมู่บ้านถ้ำงอบ หัวหน้าหมู่บ้านถ้ำงอบตลอดจนหัวหน้าหมู่บ้านสิบชัยและหัวหน้าหมู่บ้านผาแดงมาให้การต้อนรับ อนุสรณ์สถานคือสถานที่แห่งแรกที่พี่สาว (คุณภรณ์ ชัยศิริ) และข้าพเจ้าพาคณะไปเยี่ยมชม ณ ที่แห่งนี้เป็นที่ที่เก็บรวมชื่อทหารของนายพลลี ที่ได้เสียชีวิตเมื่อครั้งต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ระหว่างเดินทัพออกจากประเทศจีน จนถึงรายชื่อทหารที่เสียชีวิตเมื่อต่อสู้กับ ผ.ก.ค.ค.โดยยาว คอยผ่าหม่น และที่คอยผาดัง กิ่ง อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย และที่เขาค้อ เขาน้อย จ.เพชรบูรณ์ มีรายชื่อทั้งหมดกว่าพันคน หลวงพ่อกับให้พวกเราสวดมนต์พร้อมทั้งแผ่ส่วนกุศลให้เหล่าทหารทั้งหลาย

ก่อนจากบริเวณอนุสรณ์สถาน ได้ยินคุณจินตนา ถามหลวงพ่อกับเกี่ยวกับแสงสว่างเป็นดวง ๆ มีทั้งสีขาว สีเหลือง สีเขียว เรื่อง ๆ เธอสงสัยว่าเป็นอะไร “วิญญาณบางดวงยังอยู่ที่นี้ ยังไม่พร้อมที่จะไปเกิด เพราะความห่วงใย หลวงพ่อกับเห็นพวกเขาตามต้อนรับตั้งแต่ที่เชิงเขาแล้ว” ข้าพเจ้าเดินตามหลวงพ่อกับและคุณจินตนา จึงได้ยินคำสนทนาโดยตลอด

หลายปีมาแล้ว เมื่อทหารหน่วยเฉพาะกิจ ๓๒๗ หรือที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า จ.ก. ๓๒๗ ชุดแรก ๆ ได้ฝ่าประจำที่หมู่บ้านถ้ำงอบ บ้านพักของชุดฯ อยู่ไม่ไกลจากอนุสรณ์สถาน วันหนึ่งทางชุดฯ ตีมสรวลมาจนได้เกิดนึกอย่างไรไม่ทราบ ได้ไปยืนทำและด่าที่หน้าประตูอนุสรณ์สถาน ได้เรื่องเลย จนอยู่ไม่ได้ ต้องไปนิมนต์พระจากวัดแสนปาง ที่ อ.ฝางไปทำพิธีขมา หลวงพ่อกับที่ไปทำพิธีได้พูดเตือนชุดฯ จ.ก. ๓๒๗

“พวกเขาเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา ทั้งคนทั้งม้าเต็มไปหมด พวกโยมไม่เห็น แต่อาตมาเห็น” สดท่ายทางชุดฯ ต้องย้ายที่พักไปสร้างที่จุดอื่น เพราะอยู่ที่เดิมไม่ได้ อะไรก็ตามที่เราไม่เห็น อย่าไปลบหลู่เป็นอันขาด อันตรายเกิดได้เสมอ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าอดีต จ.ก. ๓๒๗ ชุดนั้นคงเชิดไปอีกนาน แม้จะย้ายไปที่อื่นแล้วก็ตาม

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อดุสิต ฐิตธมโม

เมื่อหลวงพ่อกับโยมนายพลลี

www.jarun.org

หลังจากนั้นคณะได้ไปที่ตักกอบัญชาการของนายพลลี ด้วยสภาพของชาวบ้านที่ยากจน หลวงพ่อและคณะได้มอบเงินจำนวนหนึ่งให้แก่หัวหน้าหมู่บ้านถ้างอบไว้ใช้ในหมู่บ้านต่อไป คุณรุ่งเรือง เสือโต หลังจากถึงเชียงใหม่ได้ขอรับบริจาคข้าวสาร เสื้อผ้า ตลอดจนของใช้ที่จำเป็นจากญาติ ๆ และเพื่อน ๆ ให้แก่ชาวบ้านถ้างอบ ชาวบ้านลีนชัย ชาวบ้านผาแดง โดยมอบผ่านพี่สาวและข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้อีกครั้ง

กว่าจะถึงตัวเมืองเชียงใหม่ เป็นเวลาค่อนข้างมากแล้ว **มีรถคันหนึ่งไล่ตามรถพวกเรา เพราะเห็นชื่อวัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ที่ติดอยู่ข้างรถตู้พวกเรา** ภายหลังที่ได้พบหลวงพ่อก่อนแล้ว ทั้งสองสามีภรรยาเล่าว่าแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง เมื่อเห็นชื่อวัด ทั้งสองศรัทธาหลวงพ่อกันมาก ทั้งที่ยังไม่เคยเห็นองค์จริง รู้จักแต่ทางรายการทีวีธรรมะ หนังสือพระ เทปธรรมะของหลวงพ่อก่อน และจากหนังสือกฎแห่งกรรม ดูทั้งสองตื่นตื้นตันมากที่ได้พบหลวงพ่อก่อนโดยไม่คาดฝัน พอหลวงพ่อก่อนมาเชียงใหม่แพร่ออกไปญาติโยมที่ศรัทธาต่างพากันมากราบหลวงพ่อก่อนต้องขออภัย ย่ออายุเด็กเกินไป อยากให้หลวงพ่อก่อนได้พักผ่อนมาก ๆ เพราะทุกคนรู้ว่าเมื่อหลวงพ่อก่อนถึงวัดอัมพวันแล้วจะไม่มีเวลาพักผ่อนเลย

วันรุ่งขึ้นหลวงพ่อก่อนพาคณะไปที่จวนผู้ว่าราชการเชียงใหม่ ได้พบท่านผู้ว่า **คุณธนศักดิ์ ยวบูรณ์** และคุณนายผู้ว่า ประจวบกับ **คุณหญิงวดี ยวบูรณ์** คุณแม่ท่านผู้ว่า และคุณแม่ของคุณนายผู้ว่า ก็อยู่ด้วย ทุก ๆ ท่านดีใจที่หลวงพ่อก่อนได้กรุณาไปเยี่ยม หลวงพ่อก่อนได้ฝากข้าพเจ้ากับท่านผู้ว่า หากมีปัญหาอะไรให้ไปพบท่านได้ ท่านผู้ว่า มีเวลาอยู่คุยกับพวกเราประมาณ ๒๐ นาที ก็ขอตัวเพราะยังต้องไปงานอื่น พวกเราอยู่ที่จวนผู้ว่า เกือบสองชั่วโมงจึงได้กลับ

แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ที่หลวงพ่อก่อนมาเชียงใหม่ พวกเราก็ก็นึกถึงกันกว่าที่จะกล่าว **เพราะหลวงพ่อก่อนเป็นพระที่อุทิศตนเพื่อสังคม เพื่อเพื่อนมนุษย์มาโดยตลอด ความรักความเมตตาของหลวงพ่อก่อนได้แผ่ไปถึงพวกเราชาวไทยยูนนาน (ฮ่อ) ทุกคน**

ขอเท้าความถึงหนังสือกฎแห่งกรรม เล่มที่ ๕ เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนหน้า ๑๒๖ บรรทัดสุดท้ายที่ว่า **“ข้าพเจ้าพยายามค้นหาว่าต้องให้ตัวเองว่า ชายผู้สูงอายุนี้นะใคร ทำไมท่านถึงได้มาเกี่ยวข้องกับชีวิตข้าพเจ้า”** เป็นเรื่องอัศจรรย์และเหลือเชื่อ อีก ๒ ปีต่อมาข้าพเจ้าก็ได้รับคำตอบนั้น เมื่อปี ๒๕๓๔ โรงเรียนเนรียนาเชลวิทย์าลัย ได้จัดงานชุมนุมศิษย์เก่าเช่นทุกปี พี่สาวได้ไปร่วมงานเลี้ยง

คุณนาย ลินพิศาล ซึ่งก็เป็นศิษย์เก่า ซึ่งพวกเราเรียกว่า คุณป้า คุณป้ามาयरได้รับเข้ามาหาพี่สาวพร้อมทั้งเล่าเกี่ยวกับหนังสือกฎแห่งกรรม เล่มที่ ๕ ได้อ่านเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียน คุณป้ามาयर บอกว่า **ชายผู้สูงอายุนี้นะมีผมและหนวดสีขาวยาว นุ่งขาวห่มขาวนั้นเมื่อจริง** บ้านที่ข้าพเจ้าอยู่นั้นมีเนื้อที่กว่า ๒ ไร่ เดิมเป็นของคุณพ่อคุณป้ามาयरได้ทำเป็นโรงเลื่อย ต่อมาได้ขายให้ชายคนหนึ่ง หลังจากนั้นไม่นานชายคนนั้นได้ขายต่อให้คุณพ่อเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี ที่ข้าพเจ้าได้อยู่บ้านแห่งนี้ ขณะที่ยังเป็นโรงเลื่อย คุณป้ามาयरจำได้ว่า วันหนึ่งพี่ชายนอนหลับที่โรงเลื่อยในเวลากลางวันต้องสะดุ้งตื่น รู้สึกมีคนมาเขย่าอย่างแรงมีเสียงพูด **“อันตราย” “อันตราย”** ตื่น ตื่น เมื่อลืมตาขึ้นเห็นชายแก่คนหนึ่ง มีผมและหนวดสีขาวยาวมาก นุ่งขาวห่มขาวยืนอยู่ข้างที่นอน มองไปที่ปลายเท้าเห็นงูเห่าตัวใหญ่ อยู่ไม่ไกลจากตัว พอได้สติรีบวิ่งลักษณะคล้ายงูเห่าตัวออกจากห้องอย่างรวดเร็ว จึงได้รอดชีวิต คุณป้ามาयरเชื่อว่าชายผู้สูงอายุนั้นยังไม่ไปไหน ยังคงอยู่ในบริเวณบ้านข้าพเจ้านั่นเอง จำได้ว่าหลวงพ่อก่อนเคยบอกว่าที่บ้านดี ข้าพเจ้าไม่ได้ถามหลวงพ่อก่อนว่ามิใช่ไรดีหรือยังมีผู้ที่นั่งสมาธิกรรมฐานเคยไปที่บ้านก็พูดแบบเดียวกับที่หลวงพ่อก่อนพูดไว้ว่าที่นี้ดี อย่าย้ายไปที่อื่นนะ สำหรับข้าพเจ้า แม้จะมีเรื่องเลวร้ายผ่านเข้ามาในชีวิต แต่ข้าพเจ้าก็โชคดีในเวลาเดียวกัน ที่มีหลวงพ่อก่อนคอยห่วงใย คอยอบรม ธรรมะตักเตือนคอยให้สติตลอดเวลา และไม่เคียดทอดทิ้งครอบครัวข้าพเจ้าเลย

นอกจากหลวงพ่อก่อนแล้ว ข้าพเจ้ายังได้รับการปกป้องคุ้มครองจากหลวงปู่ซึ่งก็ยังไม่แน่ใจว่า ท่านคือใคร แน่แน่นอนจะมีผู้อ่านหลายท่านกำลังหัวเราะข้าพเจ้าเมื่ออ่านถึงบรรทัดนี้ เป็นไปได้ไหมสิ่งที่ลึกลับ หรือที่เวลานี้ **วิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์ไม่ได้** แต่สิ่งนั้นได้มีอยู่จริงนั้นเป็นเวลานานแล้ว เพียงแต่วิทยาศาสตร์ยังก้าวไปไม่ถึงขั้นตอนขั้นนั้น เป็นเรื่องที่คาดคิดและไม่ควรจะมองผ่านในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างเช่น กาลิเลโอถูกจองจำ เพราะเชื่อว่าโลกเรานี้กลม ซึ่งขัดกับความเชื่อในสมัยนั้นอย่างรุนแรงที่ว่าโลกแบนสุดท้าย กาลิเลโอถูกบังคับให้ดื่มยาพิษ เพราะท่านไม่ยอมเปลี่ยนความเชื่อในสิ่งที่ท่านได้ค้นพบ ในที่สุดวิทยาศาสตร์ได้พัฒนาเจริญก้าวหน้าไปถึงขั้นพิสูจน์ได้แล้วว่าโลกเรานี้กลม

ขออย่าว่าสิ่งที่เรากล่าวลึกลับนั้น แท้จริงสิ่งเหล่านั้นคงอยู่มานานแล้ว เพียงแต่รอเวลาให้วิทยาศาสตร์ก้าวไปถึงและพิสูจน์ได้เท่านั้นเอง

ฉวีวรรณ ชัยศิริ

๑๑๒ ถนนลอยเคราะห์ อ.เมือง

จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐

พระครูภาวนาวชิร (หลวงพ่อดุสิต ฐิตธมโม)

วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี 16160

โทร. 0-3659-9381

หน้า 3/4

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จัดทำโดย webmaster@jarun.org
ติดต่อและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม info@jarun.org

.....